

Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor cu sfinții și cu îngerii în zeci de mii de mii deasupra ieslei cuvântului Meu din zilele cele de apoi și binecuvintez cu cuvânt nou sărbătoarea de pomenire a punerii pietrei de temelie pentru zidirea chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Tatălui Savaot. Sărbătoresc în cer și pe pământ ziua Mea de biruință a sfârșitului veacului omenesc și a începutului veacului împărăției cerurilor pe pământ. Au trecut doisprezece ani de când am așezat cu cuvântul Meu, cel din Tatăl născut, și cu mâna voastră, cei ce-Mi sunteți fii și stătători aici, în grădina Sfintei Sfintelor Mele, și cu binecuvântarea și mărturia de neșters a arhierelui Meu cel uns de cuvântul Meu din zilele voastre, Irineu, cel credincios venirii Mele, am așezat piatra de temelie a chivotului Sfintei Sfintelor, căci pământul de sub el este masa pe care el a fost așezat de cuvântul Meu ca să stea. Și a stat, și a mărturisit apoi, căci am împlinit prin această zidire taină de nepriceput, pietricica cea albă, și pe ea, numele Meu cel de la sfârșit de timp, căci scris este în Scripturi pentru sfârșit de timp: «*Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu*». Amin.

Am spus să scrieți pe această piatră de jur împrejur: «*Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!*», și am scris Eu dacă voi nu ați scris. Am scris, pentru că am zis să fie scris așa, și acest scris al Meu stă în cele ce nu se văd, din câte nu se văd, dar sunt, împodobind și mărturisind grădinița cuvântului Meu prin care Eu sunt peste ea. Amin.

Pace vouă! Și scrieți în cartea mărturiilor zi de serbare pentru doisprezece ani de la așezarea pietrei de temelie a acestei zidiri și a împlinirii acestei Scripturi de nou Ierusalim așezat pe pământ de cuvântul Meu care vine pe nori cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri.

Scrieți în cartea în care-Mi strângeți tot cuvântul Meu de peste voi, scrieți că am avut acum doisprezece ani pe martorul Meu cel credincios, arhierul Irineu, pe care Eu, Cuvântul lui Dumnezeu, l-am așezat pe scaunul bisericii Mele, biserica lui Iisus Hristos, și i-am scris numele pe această piatră, și aceasta înseamnă așezarea lui peste acest timp, martor al venirii Mele cuvânt pe pământ, iar cuvântul lui din ziua aceea a fost așezat lângă cuvântul Meu, și a mărturisit cuvântul lui, și a rămas scris în cartea Mea, iar cartea Mea se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel de la sfârșit de timp. Amin.

O, fiule ales și uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să așez împărăția cerurilor și sfârșitul lumii, căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule. Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coroana ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei, sfințenia, care pune capăt lumii; căci Eu Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de

pe masa Sfintei Sfințelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi. Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărățesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: *«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor»*, și *«Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale»*. Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

Tu ești martorul Meu cel credincios. Sunt doisprezece ani de când cuvântul tău mărturisește de lângă această piatră pietricica cea albă pe care am voit s-o dau în dar bisericii lumii din care Eu te-am ales al Meu și te-am mărit pentru credința ta, ca să dau prin tine mâna la toți cei care ar fi voit să se facă prin sfințenie fii ai lui Dumnezeu și apostoli ai cuvântului Meu care vine cu norii și care este luat de cele patru vânturi și dus de la margini la margini, ca să vină spre acest munte al Meu neamurile pământului și să primească slava Mea spre sfințenia lor, căci sfințenia este sfârșitul lumii. Amin.

Tu ești în lanțuri de atâta vreme, dar Eu îți trimit în taină pe Duhul Sfânt Mângâietorul și te înfășor cu ocrotirea Lui și îți spun: pace ție și fericire ție că rabzi până la plinirea răbdării, până voi depărta pe toți vrăjmașii Mei și ai tăi, fie prin învierea, fie prin osândirea lor, căci Eu grăiesc acest cuvânt ca să-l împlinesc, Amin.

O, bucurați-vă, voi, sfinți și îngeri, care veniți cu Mine din slavă, căci Tatăl Ne dă sărbătoare nouă pentru ziua de slavă a sărbătorii de azi și Se slăvește cu cuvântul Său prin Fiul Său. Amin.

Iar voi, fiilor care-Mi așezați în carte cuvântul sărbătorii de azi, de punere a pietrei de temelie a chivotului Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, treceți apoi în cartea trâmbiței Mele Verginica, și vom poposi în ea cu Tatăl și cu ea, căci ea este piatra de temelie pe care am zidit din nou biserica Mea în zilele cele de apoi, că Eu în zilele Mele cu ea pe pământ am zis că biserica Mea cea dintâi se va zidi din nou, și va fi din nou pe pământ sfințenia, și aceasta va aduce cu ea sfârșitul fărădelegii care s-a arătat acum ca să oprească drumul venirii Mele prin cei ce iubesc fărădelegea, dar scris este: *«Se va arăta cel fără de lege pe care Domnul Iisus Hristos îl va ucide cu suflarea gurii Sale și îl va nimici cu strălucirea venirii Sale, fiindcă n-a primit iubirea adevărului spre mântuire»*.

Trecem în cartea trâmbiței Mele și vă voi crește pe voi cu cuvântul Meu și al Tatălui Meu și cu cuvântul trâmbiței Mele Verginica, pe care am pus-o piatră de temelie a bisericii Mele la sfârșit de timp, fiilor. Amin, amin, amin.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt intră în cartea ta, Verginico. Hai să punem creștere peste poporul cel sfânt al Ierusalimului nou.

Hai, copiii care deschideți calea Domnului, fiți porți deschise, că dacă v-aș avea mereu așa, aș ține treaz mereu pe tot copilul acestui popor.

Hai, Tată al Meu și al poporului Meu, hai și le dă lor, ca unor fii, creștere, că ești Tată, și Mă ai pe Mine Fiu ascultător ca să-i poți crește pe ei după chipul și asemănarea Mea. Amin, amin, amin.

– O, popor al Fiului Meu, nu vreau să vadă cerul că ești pretențios, că tu ai pildă pe Fiul Meu, și Eu îți sunt tată și mamă și te cresc și te feresc de răul care ar bate spre tine, și te

hrănesc cu Fiul Meu, și tu ești dator să-L iubești pe Dumnezeu și să-L ascuți și să-L iubești, ca să fie acestea plata iubirii Lui pentru tine și să nu rămâi dator lui Dumnezeu. Amin.

A fost odată un copil ascultător și iubitor de părinți, care, după vârsta lui micuță, lucra cu mânuțele, după puterea și iubirea și mintea lui supusă, câteva treburi în gospodăria părintească. Mergea de învăța și carte, și vedea copii de vârsta lui că-și luau din târg pe cele ce ochii și mintea lor le doreau. Și văzându-i pe ei ce făceau, se gândea să-și cumpere și el câte ceva din târg, deși părinții lui aveau îndeajuns grijă de el în toate câte lui îi trebuiau. Mintea lui de copil dorea, dar nu știa cum să ajungă să-și îplinească dorința de a fi în stare să aibă cu ce să-și cumpere ca și ceilalți copii lucruri și bunătați din târg. Venise de la școală și făcuse cu hărnicie și cu iubire toată treaba pe care o făcea mereu în casă și în ogradă, iar seara a luat hârtie și creion și a scris părinților săi datoria pe care o au ei către el pentru tot lucrul mâinilor lui, și așa a scris: Datoria părinților mei pentru lucrul meu făcut în gospodărie:

- pentru că aduc lemne și fac foc =10 lei
- pentru că aduc apă =10 lei
- pentru că aduc verdeață la păsări =10 lei
- pentru că legăn pe frățiorul mic =10 lei
- pentru că mătur curtea =10 lei

Total: =50 lei

Și s-a sculat mama lui în dimineața următoare ca să-l pregătească pentru școală, să-i pună masa, să-i dea în genuță pâine și fructe, și apoi să-l trezească și să-l gătească. Uitându-se pe genuța lui, a găsit bilețelul și l-a citit și a lăcrimat cu îngrijorare pentru inimioara lui, care fusese atinsă de duh străin de creșterea pe care el o luase de la părinți, căci îl creșteau învățându-l întru toate câte trebuia să înțeleagă între el și părinții lui pentru ascultarea lui și paza lui de orice rău. Mama, înțeleaptă pentru viața și învățătura cea pentru viață, a pus pe hârtia cu socoteala făcută de copil cincizeci de lei și, plângând pe bilețel, a adăugat în scris așa:

- pentru grija ce ți-o purtăm ca să crești =nimic
- pentru hăinuțe și pentru ghetuțe =nimic
- pentru paza de toată primejdia rea =nimic
- pentru îngrijirea când ești bolnăvior =nimic
- pentru hrană și pentru învățatură =nimic

Total: =nimic

Și a luat ea bilețelul cel udat cu lacrimi și l-a pus pe genuța lui. Bucurându-se copilul pentru bani, a plecat la școală, și apoi s-a uitat să-i numere, dar a găsit pe bilețel și socoteala mamei sale. Inimioara lui a început să suspine, și așa, suspinând, s-a întors acasă și a căzut în genunchi îmbrățișându-și părinții și cerându-le să-l ierte că a gândit cu gând străin de ascultarea și de iubirea pe care o avea pentru părinții lui, și a cerut învățatură de la ei, și apoi a învățat să se ferească să stea fără învățătura lor peste el mereu, și să nu ajungă risipitor și defăimător și ascuns de părinți, precum erau mulți copii din vremea lui.

O, copii ai Fiului Meu, nu vreau să vadă cerul că sunteți pretențioși, căci voi aveți pildă pe Fiul Meu, și Eu vă sunt tată și mamă și vă cresc și vă feresc de rău și vă hrănesc cu Fiul Meu, și voi sunteți datori să-L iubiți pe Dumnezeu și să-L ascultați și să-L urmați așa cum vă învață El, fiilor, ca să fie aceasta plata iubirii Lui pentru voi, și să nu rămâneți datori lui Dumnezeu.

O, copii învățați de Dumnezeu! Eu, Tatăl, vă spun că pe cel ce se ascunde îl ajunge mustrarea conștiinței, căci plata pentru ascundere este grea, iar voi aveți drum spre Dumnezeu ca să-I spuneți Lui toată ființa voastră și să vă liberați de greu și de sarcini, cu care omul se duce până peste hotar dacă nu știe să le dea jos până acolo. Nu știe omul, nu are omul peste el învățatură cu care să caute să iasă din întuneric, să-l caute pe cel ce-l curăță pe el de toate ale sale care nu seamănă cu Dumnezeu. Nu vrea și nu știe omul să caute pe cel ce-i arată greșeala și să nu fugă de acela. Nu poate omul să fugă de greșeală dacă are greșale necurățate de

Dumnezeu. Iar tu, copil al poporului sfânt, dacă fugi de cel ce-ți spune greșeala ta, tu nu știi să fii creștin al lui Iisus Hristos, Fiul Meu, ci ești ca lumea dacă dai să faci așa.

Am venit în cartea lui Verginica, am venit cu Fiul Meu ca să te învăț întru El, popor al învățaturii cea de sus. Cine nu este școlar la școala Noului Ierusalim, acela nu are ce premiu să ia, acela nu știe nimeni de el, nu mărturisește nimeni despre el. Fiul risipitor a cerut tatălui său dreptul său la moștenire ca să și-l cheltuie după inima lui, și a pierdut tot ce a avut el agonisit în casa părinților săi, a pierdut dreptul de fiu, de moștenitor al părinților lui, dar copilul care stă sub învățătura părinților lui, acela nu pățește nici un rău, fiilor. Cine citește pilda pe care Eu v-am dat-o acum, cu copilul pretențios, acela să înțeleagă dacă citește, și duhovnicește să înțeleagă, că una este să fii argat, și alta este să fii fiu, dar cel ce voiește să devină din fiu, argat, acela nu are de unde să învețe dacă nu caută învățător. Cine nu spune gândul lui și tot ce vorbește el învățătorului său, acela nu are nici un dar, căci învățătorul este cel mai mare dar pe care-l poate avea omul, și alt dar nu poate omul avea, și iarăși zic: cine aude acest cuvânt, să înțeleagă.

I-am învățat, Fiule; i-am învățat, și Te dau pe Tine lor, Învățător și pildă de copil al Meu Te dau lor, ca să știe ei ce înseamnă să aibă ei tată și mamă pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, Tată, preaslăvește pe Fiul Tău, iar Eu voi învăța de la Tine să-i umplu de slava Mea cea de la Tine pe cei ce așează învățătura Mea peste fiii Ierusalimului nou, Tată.

O, poporul Meu, am pus peste tine învățători de la Mine și am făcut din ei lumina lumii, cuvântul Meu peste pământ. Învățați să ascultați prin ei de Dumnezeu și să nu fiți pretențioși și să nu rămâneți datori lui Dumnezeu, fiilor. Cel ce nu se leapădă de sine și și-l păstrează, și după el se conduce și nu după lumina lumii și nu după cuvântul vieții, acela nu poate să asculte, acela nu poate fi școlar care să ia învățătură și să se îndrepte din orice greșală.

O, Verginico, ce frumos i-a învățat Tatăl pe ei! Ce frumos, ce frumos!

– O, Doamne, ce fericit este copilul care iubește pe tatăl și pe mama sa, că acela le spune lor tot gândul lui, și apoi primește învățatură și rămâne în iubire. Cartea mea în care ne scriem azi peste ei cu învățatură atât de frumoasă, este zi de școală, și fericiți sunt fiii Ierusalimului nou care iubesc școala Ta cea de sus, cartea Ta, cuvântul vieții, Doamne, că aceia știu ce înseamnă fiu și ce înseamnă argat, iar cel ce știe, acela rămâne fiu, rămâne în iubirea Ta. Amin.

Vă dau și eu de lângă Domnul povață. Nu uitați să fiți fii. Nu vrea Domnul să vadă că sunteți pretențioși, căci Tatăl v-a dat acum pildă pe Fiul Său. Ca unor fii v-a dat creștere, că-L are pe Fiul Său ascultător de El, și vi L-a dat pildă, ca să vă poată crește Fiul Său după chipul și asemănarea Sa. Fiii au tot ce are tatăl și mama lor și nimic nu le mai trebuie de la ei decât învățatură mereu, căci așa stă copilul, stă mereu sub iubirea și sub învățătura celui ce-i dă viață, și aceasta înseamnă să fie copil fiul. V-a dat Domnul cărare spre El. Prețuiți-o, fiilor. Cine iubește mersul cu cărare, așa merge, și nu se uită nici în dreapta, nici în stânga, ci numai pe cărare și numai cu învățatură. Căutați să-I fie bine Domnului cu voi, și vouă cu Domnul, și să vadă cerul așa la voi, ca să vă poarte Domnul, apoi, de grijă, pentru voi și pentru El cu voi. I-aș ruga pe cei ce stau călăuză de la Domnul pentru voi să se aplece spre cei ce nu se apleacă cu milă spre Domnul, că mare e durerea Domnului de la unii ca aceștia care n-au milă de truda și de lucrarea Lui între voi și peste pământ.

Iar pe voi, copii ai Ierusalimului, vă îndemn spre dor și spre iubire de Duh Sfânt și spre rugăciune făcătoare de minuni, și ridicați-vă toți cei care ați primit de la Domnul creștere aleasă și puneți umărul pentru pregătirea cea mare a vestirii de la margini la margini a venirii Domnului cu mântuirea și cu judecata, că se apropie slava zilei Domnului, cu fiecare clipă mai mult trăită de voi întru această slavă. Amin.

Iar Tu, Doamne Cuvinte, binecuvintează mersul poporului Tău cu vestea venirii Tale și cu împărăția Ta, întru slava sa pe pământ. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, rostesc cu putere multă și spun: mergi, Ierusalime, mergi, căci Dumnezeu Cuvântul Se vestește pe Sine cu venirea Sa și cu împărăția Sa pe pământ cu tine în mijlocul neamului român. Binecuvintez cu cuvântul Meu cel plin de har și de adevăr, cu suflarea gurii Mele, lucrul vestirii peste tot pământul al Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii și Se face cuvânt de Duh Sfânt peste pământ. Mergi cu vestea împărăției cerurilor, mergi, Ierusalime, mergi! Amin.

O, treceți din trup în duh, copii ai Ierusalimului nou, și fiți ucenicii Mei și fiți martorii Mei de la margini la margini, căci Duhul Sfânt Mângâietorul, din al Meu va lua și vă va învăța pe voi mersul în numele Meu peste toate neamurile pământului, începând de la voi, de la români, fiilor ucenici, și tot și toate vă vor sluji vouă, văzându-vă pe voi slujind venirii Mele și cinei Mele de cuvânt cu neamurile de pe pământ, care vor auzi slava Mea și se vor apropia de ea și vor bea din vinul cel nou al împărăției celei noi, care vine cu nașterea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi. Am început cu voi împărăția cerurilor pe pământ, iar cel ce este sfânt, să se sfințească și mai mult, și să se facă râu din râul vieții, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, și va lua plată de ucenic din mâna Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

09/22-07-2003